

AVIZ

referitor la propunerea legislativă privind declararea terenurilor și clădirilor dezafectate, aparținând Ministerului Apărării, ca fiind de utilitate publică, precum și amenajarea acestora ca clădiri de utilitate publică și spații verzi

Analizând propunerea legislativă privind declararea terenurilor și clădirilor dezafectate, aparținând Ministerului Apărării, ca fiind de utilitate publică, precum și amenajarea acestora ca clădiri de utilitate publică și spații verzi, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.B528 din 27.09.2007,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

I. Observații generale

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare transformarea terenurilor și clădirilor dezafectate, aparținând Ministerului Apărării, în baze sportive, parcuri, spații verzi și, respectiv, în clădiri de utilitate publică.

Propunerea legislativă se încadrează în categoria legilor organice, deoarece potrivit art.1 alin.(1), derogă de la o lege adoptată în regim de lege organică, (Legea nr.33/1994 prin exproprierea pentru cauza de utilitate publică), iar în aplicarea dispozițiilor art.75 alin.(1) din Constituție, republicată prima Cameră sesizată este Senatul.

Având în vedere prevederea de la art.5 alin.(5) potrivit căreia costurile pentru proiectarea și execuția programelor de amenajare a terenurilor se suportă de la bugetul de stat, devin incidente dispozițiile

art.111 alin.(1) teza finală din Constituție, republicată, fiind obligatorie solicitarea unei informări din partea Guvernului.

2. Propunerea nu face diferențierea între imobilele proprietatea ministerului și cele aflate în administrarea acestuia care, potrivit legii, au regimuri juridice distincte.

Astfel, **pentru bunurile aflate în proprietatea ministerului**, nu se poate reglementa în mod generic declararea utilității publice a unor clădiri dezafectate, fără a le identifica mai întâi și a stabili în mod concret utilitatea publică a fiecăreia dintre ele, prin efectuarea cercetării prealabile, astfel cum dispun art.8-11 din Legea nr.33/1994.

Precizăm că art.7 din Legea nr.33/1994, instituie ca regulă generală declararea utilității publice de către Guvern pentru lucrările de interes național și de către consiliile județene și Consiliul Local al Municipiului București pentru lucrările de interes local, fiind prevăzută și procedura prin care se realizează aceasta, efectuarea cercetării prealabile care să stabilească dacă există elemente care să justifice interesul național sau local, avantajele economico-sociale, ecologice sau de orice altă natură care susțin necesitatea lucrărilor și înscrierea lucrării în planurile urbanistice și de amenajare a teritoriului, aprobate conform legii, precum și componența comisiilor care coordonează domeniul de activitate.

Totodată, actul de declarare a utilității publice de interes național se aduce la cunoștința publică prin afișare la sediul consiliului local în a cărui rază este situat imobilul și prin publicare în Monitorul Oficial al României, iar actul de declarare a utilității publice de interes local se afișează la sediul consiliului local în a cărui rază este situat imobilul și se publică în presa locală, fiind exceptate de la această obligație numai actele prin care se declară utilitatea publică în vederea executării unor lucrări privind apărarea țării și siguranța națională.

În privința bunurilor aflate în administrarea ministerului, acestea pot să se afle fie în proprietatea publică, fie în proprietatea privată a statului, iar darea lor în administrarea autorităților administrației publice locale se face potrivit art.12 din Legea nr.213/1998.

Trecerea terenurilor și clădirilor dezafectate ale Ministerului Apărării în administrarea autorităților administrației publice locale nu poate fi însă, nici ea, făcută **global**, ci pentru fiecare caz în parte, prin hotărâri ale Guvernului, în funcție de identificarea și localizarea terenurilor și clădirilor.

3. Semnalăm că deși art.1 alin.(2) are în vedere bunurile date „în administrarea consiliilor locale ale municipiilor și ale orașelor, respectiv al Consiliului General al Municipiului București”, **art.2** din proiect dă în sarcina acestor autorități atribuțiile specifice expropriatorului, care ar urma, potrivit Legii nr.33/1994, să devină proprietarul imobilelor.

4. Pentru terenurile și clădirile dezafectate supuse revendicării de către foștii proprietari, norma din **finalul art.2** nu este necesară, deoarece aceste situații urmează să fie soluționate conform Legii nr.33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică.

Față de cele precizate mai sus, ar fi recomandat ca propunerea legislativă să fie reformulată în sensul identificării prealabile a imobilelor dezafectate și apoi a declarării utilității publice a acestora, în funcție de necesitățile locale, potrivit programelor întocmite în acest scop de către autoritățile administrației publice locale.

II. Sub rezerva celor menționate la pct.I din aviz, formulăm și următoarele observații de redactare și de tehnică legislativă:

1. La **art.1**, pentru corectitudinea normei de trimitere, expresia „Legea nr.33 din 1994” trebuie să fie redată sub forma „Legea nr.33/1994”, iar la alin.(2) al aceluiași articol, pentru respectarea prevederilor art.36 alin.(2) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, expresia „vor fi transferate” să fie înlocuită cu expresia „se transferă”.

2. La **art.2**, deoarece formularea „mai sus menționate” nu este recomandată într-un act normativ, este necesară înlocuirea acesteia cu expresia „prevăzute la ...”.

3. La **art.3**, pentru ca norma să fie corectă, expresia „respectiv al Consiliului General” se va înlocui cu expresia „primarul general al”.

Tot referitor la art.3, deoarece legea produce efecte juridice de la intrarea în vigoare, nu de la adoptare, conform prevederilor art.78 din Constituție, republicată și art.11 alin.(1) din Legea nr.24/2000, sintagma „de la adoptarea legii” trebuie înlocuită cu sintagma „de la intrarea în vigoare a prezentei legi”.

4. La **art.4 alin.(3)**, întrucât potrivit exigențelor de tehnică legislativă alineatul - ca element structural al articolului - trebuie să exprime o ipoteză juridică proprie, pentru a se realiza legătura în plan tematic cu norma de la alin.(2), unde este reglementată întocmirea de programe, locuțiunea „Aceste programe”, din enunțul incipient, trebuie înlocuită cu locuțiunea „Programele prevăzute la alin.(2)”.

La **alin.(5)**, în acord cu dispozițiile art.36 alin.(2) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, expresia „sunt suportate” trebuie înlocuită cu „se asigură”, mai adecvată în context.

5. Semnalăm omiterea art.5, care trebuie să urmeze după art.4.

6. La **art.6**, propunem eliminarea expresia „cel târziu”, care nu este necesară.

7. La **art.7 alin.(2)**, expresia „La scurgerea” trebuie înlocuită cu expresia „La împlinirea”, mai potrivită în context, iar sintagma „adoptarea prezentei legi” trebuie înlocuită cu sintagma „intrarea în vigoare a prezentei legi”.

Pe conținut, dispoziția este neclară, urmând să fie reanalizată și reformulată, deoarece instituie obligația prefectilor de a înainta Guvernului un raport privind modul de realizare a obligațiilor ce decurg din actul normativ, în termen de un an **de la intrarea în vigoare a legii**, în timp ce art. 6 stabilește că prevederile prezentei legi se aduc la îndeplinire în termen de un an, care se calculează de la **data predării terenurilor și clădirilor dezafectate administrației locale**.

8. Semnalăm că textul propus pentru **art.8** este în dezacord cu dispozițiile art.3 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.2/2001 privind regimul contravențiilor, care prevede că actele normative prin care se stabilesc contravenții trebuie să cuprindă **descrierea faptelor** ce constituie contravenții și **sanctiunea** ce urmează să se aplice. Or, norma din proiect, prevăzând în mod generic că „nerespectarea dispozițiilor prezentei legi constituie contravenție ...”. nu îndeplinește exigența referitoare la obligativitatea descrierii faptelor care constituie contravenții, ea neputând fi interpretată nici în sensul că încălcarea fiecăreia dintre dispozițiile proiectului constituie contravenție, întrucât nu instituie obligații a căror încălcare să poată fi sancționată contravențional.

La același articol, expresia „dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât să fie considerate infracțiuni” trebuie eliminată, deoarece este în dezacord cu definiția dată contravenției în Ordonanța Guvernului nr.2/2001, care prevede că fapta descrisă drept contravenție în actul normativ și prevăzută cu sancțiune contravențională nu poate fi decât contravenție, nimeni neputând, prin interpretare, să schimbe calificarea ei juridică. Tocmai pentru a elimina orice confuzie între contravenții și infracțiuni, prin ordonanța menționată a fost eliminată din definiția contravenției compararea

pericolului social al acesteia cu cel al infracțiunii, iar prin Legea nr.180/2002 pentru aprobarea Ordonanței nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, s-a introdus precizarea de principiu conform căreia “legea contravențională apără valorile sociale care nu sunt ocrotite prin legea penală”.

Tot la art.8, pentru respectarea prevederilor Legii nr. 348/2004 privind denominarea monedei naționale, cu modificările și completările ulterioare, abrevierea „RON” trebuie înlocuită cu „lei”

9. După **art.8**, și numai după individualizarea faptelor care constituie contravenții, este necesară introducerea unui **nou articol, art.9**, care să precizeze autoritățile care constată și aplică sancțiunile contravenționale, în următoarea redactare:

„Art.9. - Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către persoane împuternicite de ...”.

De asemenea, într-un alt articol, numerotat ca **art.10**, trebuie redată dispoziția de complinire, în următoarea redactare:

„Art.10. - Contravențiilor prevăzute în art.9 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.180/2002, cu modificările și completările ulterioare”.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș ILIESC

București

Nr. 1456/23.10.2007